

Rapport

Datum: 5 april 2006

Rapportnummer: 2006/128

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat een met naam genoemde arbeidsdeskundige van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen Nijmegen (UWV) met betrekking tot zijn verzoek om een deskundigenoordeel:

1. de door verzoeker ter inzage aangeboden correspondentie tussen verzoeker en zijn werkgever, bij het gesprek met hem, niet wilde inzien;
2. ten onrechte privé-omstandigheden van verzoeker in zijn rapportage heeft opgenomen;
3. verzoeker onvoldoende gelegenheid heeft gegeven zijn visie op de kwestie te geven.

Beoordeling

Bevindingen

1. Op 15 februari 2005 vroeg verzoekers werkgever een deskundigenoordeel aan bij het UWV Nijmegen. De werkgever gaf daarbij aan dat hij van mening verschilde met zijn werknemer over zijn volledige geschiktheid voor zijn eigen werk en over de door verzoeker ondernomen stappen om zijn werk te hervatten. Bij brief van 15 maart 2005 berichtte het UWV de werkgever dat verzoeker in staat werd geacht om conform het stappenplan van 17 januari 2005 (opgesteld door de Arbodienst) zijn werk als chauffeur te verrichten.
2. Verzoeker vroeg op 11 april 2005 een deskundigenoordeel aan bij het UWV Arnhem. Hij gaf daarbij aan dat hij van mening verschilde met zijn werkgever over zijn volledige geschiktheid voor zijn eigen werk per 1 januari 2005 en over de door zijn werkgever getroffen maatregelen om hem zijn werk te laten hervatten. Verzoeker gaf in zijn aanvraag aan dat hij zich gezond genoeg achtte om weer gedeeltelijk aan het werk te gaan conform het stappenplan van de Arbodienst van 17 januari 2005. Verder gaf hij aan dat zijn werkgever hem eruit wilde werken, omdat hij niet paste in de cultuur bij zijn werkgever. Iedereen die ziek was of werd of niet mee kon doen aan de mentaliteit bij de werkgever, moest opzouten, aldus verzoeker.
3. Op 27 april 2005 had verzoeker een gesprek met een arbeidsdeskundige van het UWV naar aanleiding van zijn verzoek om een deskundigenoordeel.
4. Bij brief van 4 mei 2005 berichtte het UWV verzoeker naar aanleiding van zijn verzoek om een deskundigenoordeel dat de arbeidsdeskundige van oordeel was dat er begrip was voor de standpunten ingenomen door verzoekers werkgever. Ter toelichting had het UWV bij zijn brief het arbeidsdeskundig onderzoeksverslag van 28 april 2005 gevoegd. In dit verslag stond onder meer vermeld dat de werkgever twijfelde aan werkhervatting van verzoeker, omdat de Arbo-arts per brief haar steun aan het stappenplan had ingetrokken,

met verwijzing naar de bevindingen van de behandelend psychiater van verzoeker en de voorgeschreven medicatie. Daarom had de werkgever geen gevolg gegeven aan het deskundigenoordeel van 15 maart 2005. Over het gesprek met verzoeker meldde de arbeidsdeskundige onder meer dat verzoeker op woensdag voor zijn kinderen zorgt, omdat zijn echtgenote dan werkt. De arbeidsdeskundige gaf verder aan dat hij de volgende vragen aan verzoeker had gesteld: Wat zegt de behandelend psychiater over het al dan niet kunnen werken als chauffeur? Wat is de sociale situatie van verzoeker en zit daar voldoende ruimte voor rust en ontspanning in? In welke mate is de arbeidsrelatie ontwricht geraakt? Verder stond in het verslag een reactie van verzoeker op die vragen vermeld. Voor het overige stond er in het verslag geen mening van verzoeker vermeld over de reïntegratie-activiteiten van zijn werkgever.

Het UWV stuurde de brief van 4 mei 2005 en het daarbij behorende onderzoeksverslag van 28 april 2005 ook naar de werkgever en de Arbodienst.

5. Op 26 mei 2005 diende verzoeker een klacht in bij het UWV over de desbetreffende arbeidsdeskundige. Hij gaf daarbij onder meer aan dat de arbeidsdeskundige tijdens het gesprek met hem niet naar zijn visie had willen luisteren en de stukken die hij bij zich had niet had willen inzien of kopiëren en daarnaast gaf hij aan dat de arbeidsdeskundige privé-gegevens in zijn rapportage had vermeld, die niets met de kwestie van doen hadden. Verzoeker noemde daarbij met name zijn zorgtaak voor zijn kinderen op woensdag, omdat zijn echtgenote op die dag werkt.

6. In reactie op zijn klacht meldde het UWV bij brief van 15 juni 2005 onder meer dat de arbeidsdeskundige geen behoefte had gehad aan nadere informatie of correspondentie, omdat het dossier al voldoende actuele aanknopingspunten bevatte om tot een goed deskundigenoordeel te komen. Wel was verzocht om een kopie van een brief van 13 april 2005 van de behandelend psychiater. Deze brief was bij de stukken gestopt. Wat betreft de privé-omstandigheden is het in een arbeidsdeskundige rapportage gebruikelijk dat daarin een beschrijving van de sfeer en privé-omstandigheden wordt weergegeven, waarbij een arbeidsdeskundige vrij is om zaken weer te geven zoals hij deze signaleert. Het UWV achtte het desbetreffende deskundigenoordeel correct en zorgvuldig. Verzoekers klacht werd daarom niet gegrond geacht.

7. Verzoeker diende op 5 juli 2005 een verzoekschrift in bij de Nationale ombudsman. Hij gaf daarbij aan met name erover te klagen dat de arbeidsdeskundige niet naar zijn kant van het verhaal had geluisterd en in dat kader ook de door hem aangereikte correspondentie niet had willen inzien, en over de wijze waarop de arbeidsdeskundige om was gegaan met verzoekers privé-omstandigheden.

8. In reactie op de klacht bij de Nationale ombudsman deelde de arbeidsdeskundige op 13 september 2005 onder meer mee dat hem uit de stukken en het gesprek met de werkgever was gebleken dat de Arbo-arts na het voorgestelde stappenplan van 17 januari 2005 en

ook nadat het UWV in zijn deskundigenoordeel van 15 maart 2005 had geoordeeld dat dit stappenplan diende te worden uitgevoerd, twijfels hield over werkhervatting. Dit ook omdat de arbeidsverhouding slecht was geworden. De werkgever had zich daarom vanaf maart 2005 meer gericht op mediation en reïntegratie bij een andere werkgever. De arbeidsdeskundige had inderdaad de stukken van verzoeker niet in willen zien, omdat hij al veel kopieën van de werkgever had ontvangen. Aan zijn rapportage van 28 april 2005 was volgens de arbeidsdeskundige te zien dat driekwart van de tekst was gewijd aan het gesprek met verzoeker. Daarin is te zien hoe vaak de mening van verzoeker zelf aan de orde komt en dat hij veel ruimte tot praten en toelichten had gehad. De arbeidsdeskundige had tijdens zijn onderzoek vastgesteld dat verzoeker geschikt was om voor 100% te werken, eventueel met een aanloopperiode, maar dat dit misschien druk op zijn thuissituatie zou leggen, waarvan ook al in het verleden sprake was geweest. Daarom had hij aandacht besteed aan verzoekers taken in de thuissituatie.

9. Het UWV gaf in reactie op de klacht bij de Nationale ombudsman op 21 september 2005 aan dat het UWV bleef bij zijn eerdere standpunt van 15 juni 2005 en verder verwees het UWV naar de reactie van de arbeidsdeskundige van 13 september 2005.

10. In reactie op het standpunt van de arbeidsdeskundige gaf verzoeker telefonisch op 20 september 2005 aan dat hij het deskundigenoordeel vooral had aangevraagd, om de reïntegratie-activiteiten van zijn werkgever vanaf januari 2005 aan de kaak te stellen. Verder gaf hij bij brief van 5 oktober 2005 onder meer nog aan dat hij brieven had willen overhandigen aan de arbeidsdeskundige van hemzelf en van zijn advocaat gericht aan de werkgever, waarin staat hoe de werkgever hem tegenwerkte in zijn reïntegratie. Dat de Arbo-arts achter de werkgever stond klopte niet volgens verzoeker, de arts stond namelijk achter hem, zoals bleek uit het stappenplan. De arbeidsdeskundige had verzoeker tijdens het gesprek meerdere malen het woord ontnomen. Verzoeker was dus helemaal niet veel aan het woord geweest.

Beoordeling

I. Ten aanzien van het niet willen inzien van stukken door de arbeidsdeskundige

1. Het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving houdt in dat bestuursorganen bij de voorbereiding van besluiten of handelingen de relevante informatie verwerven.

2. Verzoeker wilde tijdens het gesprek met de arbeidsdeskundige over het door hem aangevraagde deskundigenoordeel stukken aan de arbeidsdeskundige overhandigen, waaruit volgens verzoeker kon worden opgemaakt dat zijn werkgever zich onwelwillend opstelde ten aanzien van zijn reïntegratie. De arbeidsdeskundige weigerde deze stukken in ontvangst te nemen, omdat hij al stukken van de werkgever had ontvangen, en daarmee naar zijn mening al voldoende informatie had.

3. De Nationale ombudsman acht het niet juist dat de arbeidsdeskundige wel stukken van de werkgever in ontvangst nam, maar niet van verzoeker. Het ging immers juist om een meningsverschil tussen de werkgever en verzoeker. Dan dienen beide partijen in de gelegenheid te worden gesteld volgens hen relevante stukken te overleggen. Het zou immers kunnen dat de werkgever niet alle (volgens verzoeker) relevante stukken had overgelegd. Ook om de schijn van vooringenomenheid te voorkomen, had de arbeidsdeskundige van beide partijen de aangeboden informatie in ontvangst moeten nemen. De arbeidsdeskundige heeft zich er aldus onvoldoende van vergewist dat hij over alle relevante informatie beschikte om tot een oordeel te kunnen komen.

De onderzochte gedraging is op dit punt niet behoorlijk.

II. Ten aanzien van het opnemen van privé-omstandigheden van verzoeker in de rapportage van de arbeidsdeskundige

1. Behoudens bij of krachtens de wet te stellen beperkingen heeft een ieder recht op eerbiediging van zijn persoonlijke levenssfeer. In de Wet bescherming persoonsgegevens (zie Achtergrond) is in artikel 8 sub e. geregeld dat persoonsgegevens onder meer mogen worden verwerkt indien de gegevensverwerking noodzakelijk is voor de goede vervulling van een publiekrechtelijke taak door het desbetreffende bestuursorgaan.

2. Verzoeker is van mening dat de arbeidsdeskundige niet - relevante gegevens over zijn privé-omstandigheden in zijn rapportage behorende bij het deskundigenoordeel heeft vermeld. Verzoeker noemde daarbij als voorbeeld zijn zorgtaak voor zijn kinderen op woensdag, omdat zijn echtgenote op die dag werkt. Deze rapportage is ook naar zijn werkgever en de Arbodienst gestuurd.

3. In zijn reactie op de klacht gaf de arbeidsdeskundige aan dat hij de zorgtaak van verzoeker wel relevant achtte ter beoordeling van de vraag of verzoeker geschikt was voor zijn werk, omdat in het verleden was gebleken dat druk op verzoekers thuissituatie mede tot arbeidsongeschiktheid had geleid. Verzoeker ging in zijn reactie niet op dit punt in.

4. De Nationale ombudsman stelt voorop dat de rapportage van een arbeidsdeskundige in het kader van een deskundigenoordeel vrijwel in zijn geheel privacygevoelige informatie bevat. Het betreft immers verzoekers gezondheidssituatie en zijn werkomstandigheden. Verzoeker heeft er niet over geklaagd dat deze informatie naar onder andere zijn werkgever is gestuurd, maar alleen dat er informatie over zijn privé-situatie in staat en daardoor bekend is gemaakt, die volgens hem niet relevant is. Als enige voorbeeld heeft hij daarbij zijn zorgtaak voor zijn kinderen genoemd. De arbeidsdeskundige heeft gemotiveerd aangegeven waarom hij die informatie wel relevant achtte en verzoeker heeft deze motivering van de arbeidsdeskundige niet bestreden. Nu de verklaring van de arbeidsdeskundige plausibel voorkomt en niet is bestreden, acht de Nationale ombudsman

schending van de privacy op dit punt niet aan de orde. De verwerking van de gegevens was immers noodzakelijk voor de onderbouwing van het deskundigenoordeel.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

III. Ten aanzien van het niet in de gelegenheid stellen van verzoeker om zijn visie op de kwestie te geven

1. Verzoeker stelde dat hij het deskundigenoordeel met name had aangevraagd om de reïntegratie-activiteiten van zijn werkgever vanaf januari 2005 aan de kaak te stellen. Uit het verslag van de arbeidsdeskundige blijkt niet dat dit punt expliciet aan de orde is geweest in het gesprek tussen de arbeidsdeskundige en verzoeker. De arbeidsdeskundige noemt alleen de drie vragen die de arbeidsdeskundige aan verzoeker had gesteld en geeft de antwoorden van verzoeker daar op weer. Bij deze vragen behoorde niet een vraag om verduidelijking van verzoekers standpunt over het tekortschieten van zijn werkgever op het gebied van reïntegratie. De nadruk in het gesprek lag blijkens het verslag veel meer op de vraag of verzoeker geschikt was voor zijn functie, mede gelet op de combinatie werk en privé-situatie en op de verhouding tussen verzoeker en zijn werkgever.

2. De arbeidsdeskundige stelde dat uit zijn verslag blijkt dat verzoeker veel ruimte tot toelichten heeft gehad. Verzoeker ontkende dat hij die ruimte heeft gehad, hij had alleen antwoord op de drie vragen mogen geven en hij werd verder een aantal keren afgekapt door de arbeidsdeskundige. Nu uit het verslag van de arbeidsdeskundige niet blijkt dat verzoeker een toelichting heeft kunnen geven op zijn visie over de reïntegratie-activiteiten van zijn werkgever, en vast staat dat de arbeidsdeskundige ook geen stukken ter onderbouwing van verzoekers visie wilde aannemen, wordt de lezing van verzoeker op dit punt meer aannemelijk geacht. Aldus heeft de arbeidsdeskundige gehandeld in strijd met het vereiste van actieve en adequate informatieverwerking.

De onderzochte gedraging is op dit punt niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van een arbeidsdeskundige van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen Nijmegen is

gegrond ten aanzien van:

-het niet inzien van stukken, wegens strijd met het vereiste van actieve en adequate informatieverwerking;

-het niet in gelegenheid stellen van verzoeker om zijn visie te geven, wegens strijd met het vereiste van actieve en adequate informatieverwerking.

niet gegrond ten aanzien van:

- het opnemen van privé-omstandigheden in de rapportage.

ONDERZOEK

Op 18 juli 2005 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift, gedateerd 5 juli 2005, van de heer M. te Groesbeek, met een klacht over een gedraging van een arbeidsdeskundige van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV) Nijmegen.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de Raad van bestuur van het UWV te Amsterdam, werd, nadat verzoeker op 10 augustus 2005 nadere informatie had verstrekt, een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd het UWV verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Daarnaast werd de betrokken arbeidsdeskundige de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven. Tevens werd de arbeidsdeskundige een aantal specifieke vragen gesteld.

Vervolgens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De desbetreffende arbeidsdeskundige deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

Noch verzoeker noch het UWV gaf binnen de gestelde termijn een reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. het verzoek om een deskundigenoordeel van verzoeker van 11 april 2005 en de reactie daarop van de arbeidsdeskundige van 4 mei 2005;
2. verzoekers op 26 mei 2005 bij het UWV ingediende klacht;
3. de reactie van het UWV op verzoekers klacht, gedateerd 15 juni 2005;
4. het verzoekschrift van verzoeker, gericht aan de Nationale ombudsman, gedateerd 5 juli 2005;

5. de nadere informatie van verzoeker aan de Nationale ombudsman, verstrekt op 10 augustus 2005;
6. het standpunt van het UWV inzake de klacht, gedateerd op 21 september 2005;
7. het standpunt van de arbeidsdeskundige inzake de klacht, gedateerd 13 september 2005;
8. de op 21 september 2005 verstuurd stukken door de betrokken arbeidsdeskundige, waaronder de aanvragen voor de beide deskundigenoordelen en de reacties daarop;
9. het commentaar van verzoeker op het standpunt van de arbeidsdeskundige, telefonisch op 20 september 2005 en schriftelijk op 5 oktober 2005.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

Wet bescherming persoonsgegevens (wet van 6 juli 2000, Stb. 302; in werking getreden op 1 september 2001)

Artikel 8 aanhef en onder e:

“Persoonsgegevens mogen slechts worden verwerkt indien:

(...)

e. de gegevensverwerking noodzakelijk is voor de goede vervulling van een publiekrechtelijke taak door het desbetreffende bestuursorgaan...”